

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.86

Hely

Idő

"1916"

Személy

Szerző: V-s

Cím: A konflis

Forrás: Az ujság

Bp

(Hely)

1916 XII.20

(Idő)

— A konflis. (Használati utasítás.) Most hogy ránk köszönt a tél, hogy közelednek az ünnepek, hogy nagy események kepesán idegenforgalom is támadt, — kétszeresre vagy háromszorosra dagadt a konflis-mizéria. S még többen fognak az utcákon állani, urak és asszonyok, esőben, sárban és fagyban és szaladgálnak a konflisok után, és integetnek neki, és kiabálnak és fityülnek, és bankókat lobogtatnak, és káromkodnak, — mert a konflis megállás nélkül tovább dőcög.

Talán nem lesz éreketlen némely utbagazítást adni a közönségnek, főképp a vidékieknek és idegeneknek, hogyan kell a konflist kezelni, ha az ember be akar jutni a kocsiba. Szóval, ez olyan »használati utasítás« akar lenni konflisba vágyakozók számára.

1. A kocsisra se pisszegni, se füttyenteni nem szabad. Ilyen jelek sértik az ő önérzetét. Szólni kell neki, ilyenformán: »Földi!«, »Barátom uram!«, »Tisztelt kocsis ur!«. S a hang adván a dolgok muzsikáját, mindezt lágy, kérlelő, szelid hangon kell kifejteni, nehogy a kocsis ur azt találja hinni, hogy parancsolni akarunk neki.

2. Bóttal a kocsisnak integetni nem szabad. Ezt fenyegetésnek minősítheti. Legczélszerűbb a román módszer, hogy az ember föltartja a két kezét, jelölül annak, hogy »megadjuk magunkat«.

3. Abban a ledvező esetben, ha a kocsi megáll (minden tízediknél remélhető csak ez a

nagyszerű siker), a kocsis félszemmel végignézi a passason s rászól:

— Hova menne az ur? (Tudniillik: »ha netalán elvinném«.)

A naív emberek erre megmondják a czimüket. Pedig ez nem praktikus, csak igen kivételes esetekben. Azt például, hogy »Andrássy-ut«, »József-, Teréz-, Erzsébet-körut«, »Museum-utca«, »Fasor«, »Epreskert-utca«, »Szabadság-tér« vagy leginkább »Lipót-körut«, egészen bátran bevallhatja az ember. Kocsis ezt hallja örömmel és szól:

— Tessék!

De már valamely szegényesebb mellékutca neve ki nem ejtendő. Távolabbi helyek említése gondosan kerülendő. A ki olyan boldogtalan, hogy a Nefelejts-utczában vagy a Tavaszmező-utczában lakik, legfeljebb a legközelebb eső elegáns utczát mondja be. Inkább menjen száz lépést gyalog, vagy később bocsátkozzék újabb tárgyalásokba, különben a kocsis odavág egyet a lónak és szó nélkül dőcög odébb.

Az utca nevét úgy is el lehet kerülni, hogy az ember a »hová?« kérdésre ezt feleli:

— A Csekonics-palotába! (Mondhat Karácsi-, Apponyi- vagy Odescalchi hercegi palotát is.)

A kocsis erre fülel.

— Hol is van az a palota?

Erre aztán megmondhatja az ember az igazi

czimét. A palota szó valamit javít a helyzetben.

4. Ha hárman akarnak egy kocsiba ülni, nagyon czélszerű, ha egymástól néhány lépésnyire helyezkednek el. Háromnak a konflis meg nem áll. Egyes utast szeret legjobban. Előbb meg kell egyezni, azután előszállingózkodhatnak a többiek is. A jószívű kocsis, pláne, ha bácsizzuk, kegyelemből azokat is felveszi.

5. A megérkezéskor elég, ha a kocsisnak át-nyújtjuk a dupla fuvarbért, a négyszeres borralót, egy szivart vagy három cigarettát és jó díjazakát kívánva neki, megköszönjük a szives készségét, hogy hazaszállított bennünket.

(V-s.)